

1418°

776

Duchomne Reczi a Podacza

we tem

Bozim a Jesukowem Kralestwim,

pschewozene a wohndate

wot

Handrija Pallmana

Duchomny

we Smilnei

1817.

No. 2.

---

w Sorlizu
czischczene pola Gotthold Heinze.

Col. 2, 6.

Kajž wy teho Knesa Jezom Kry-
sta sje hohrje sali, tak weni-
m kodycže.

Wohnsate stych Baselskich Powesziow.

Ton Zaposchtol Pawol staji predy wohn,
so schizy Kscheszjenjo we Coloku Krystusa
hohrjesali — Bohu we Krystusu saso
pschischli su, tehodla napomina won jich je-
noz, so bychu woni we nim wostali a ko-
dzili. Schizy Kscheszjenjo dyrbia Krystusa
hohrje sacž — aby, kajž won na jenyndrus-
him Blaku praji: Krystusa so woblez,
to rjeka, jeho Wuczbu, jeho Mysl, jeho
Ducha sapschimnyč, a we sebi hohrje sacž;
to pak nemože so bez Wobroczenia teje
Wutroby, a bez Pschimbroczenia Bohu
stacž. Tudy je nyetk jene wjeste Kospom-

nenje nusne, jedyn prawy Wuzomnik Jezusowy bycz, Krystusowu Wuczbu a Ziwjenje k Snamenju swojeho Ziwjenja hohrjesacz.

Telei wieste Kospomnienie pak, staji jene prawe Wobroczenje teje Wutrobny presdy wohn. Pshetož wot Natury neje ton Czloweck tak czisty a dobry, Krystuskei runy bycz. Ze pak ton Kscheszjan te prawe Wobroczenje a Psheminjenje swojei Wutrobny dokonecz, a tu Nadziju wot teje Sbožnoszi we sebi wobtwerdzicz; da je jene swjerne dziko nusne, kotrež Krystus a czi jeho Zaposchtolojo we tei jeho Zyrkwje žadaja, woni praja: czincze Pokutu a wobroczcze so!

Telei Słowa pak moža teisch tak wuprajene bycz so rječa: pschepytai swjeru twoju Wutrobu a ladaj, kak necziste a rjeschne twoje Ziwjenje predy bylo je. Wuswol sebi jeneho mudreho, bohabojasneho a duchomneho Psheczela; wotewr jemu sponiznoszju twoj duchomny Zustand; da budže tebe Boh psches Krystusa na ton Pucz teho Sboža pschimesz, won budže tebi twoje Rjechi wodacz, a Mjer a Beskulosz teho Sswjedomnja budže sašo do twojei Duschi pschindz."

Woprawdži jena Rada, jene Pokasanje, kotrež jenemu kóždemu Čłowekowi dare być može — hai schitkim móť ja pschitowacž: rocžecze so do waschet Wutroby — rosładacze so we waschim Domi — prashecze so jedynmol, jako psched tym schchowjes domnym Bókom Bóžim: Kak bym ja žiwý był? Kak bym ja smyšlený? — Ton Čłowek je we blych Sadosžjach a Pokilesnjach žiwý, a nepomyšlil so na so sam, a na swoju Sbožnosť. Won skoro ženi kšebi nepschindže. Bohncžisnenu se swozeho smůžkomneho, je won we Čswjeczi žiwý. Pšes te semšte Wjeze sažlepený, neje won nidže nesnajomnišči, hačž we swojej Wutrobi. Za Starosť sa swoju Duschu je pola neho to pošlene.

Tehodla rocžecze so sažo, so byschcze so Bohu wobrocžili — pschepyttaicze waschu Wutrobu, dyž wy Mjer a Pokoi pola Boha namyfacž zecze. Wy budžecze zwar, tak borsy hačž wy do wascheho smůžkomneho poladacž budžecze so nastrožecž. Wy budžecze, dyž wy so psched Bohom pschepyttačž budžecze, Ursachu namyfacž, so hainbowacž a so samych wobskoržowacž. Jedyn kóždy — dy by teisch ton naišepšči był — budže Rosnosť we swojej Wutrobi namyfacž, kotraž jeho psched Bo,

hom ponižowacž, a kposnacžu pschimesž bu-
 dze: Ja som jedyn Kjeschnik, hai ton nai-
 wetschi! Ja som predy me sameho lubo-
 wał a pyttal. Moja hegen Wola, moja
 hegen Česž, moj hegen Wuzitk, moje
 swjetne Befelje bje moj Pschiboh, kotre-
 muž ja so modlach, kotremuž ja so podach,
 kotrehož ja bolje lubowach hač Boha. Ja
 neisom hodny, moje Woczi kNe-
 besam poswinyčž a prajičž: Božo byčž
 mi Kjeschnikei nadny!

Tu temu žiwemu Posnacžu dyrbi je-
 dyn koizdy bes Wumenenja pschindž. Bes
 teho Posnacža neje žane Wobrocženje two-
 jei Wutroby, a žadny Njer a Sbožnosž
 pomyslenju.

Esy ty pač so jedyn wulki Kjeschnik
 psched twojimai Wocžomai wopokasał, a
 by lačny po tei Nady a Ssmjelnosžje, po
 Troschteži, a Wodawanju tych Kiechow,
 da wobrocž so ty temu, kiž lubosnje wota:
 poicze kemni schižy, kiž wy sprožni a
 wobežeženi sže, ja zu was wofschewicz! —
 So by twoj wažny Skutk položeny był,
 da wuswol sebi jeneho dobreho a swjer-
 neho Wodžerja, kiž by tebe, jako Jan,
 Krystužei pokasał, a Krystužei ton Pucž
 do twojei Wutroby pschihottował. Won
 budže tebi hisčycze bolje te wulke Skazjenje

twojei Wutrobje sjetwicz; won budze tebe,
 niz kaj jenož Jan prawej Pokuczi, ale
 teisch Wjeri do Krystusa napominacz,
 won nebudze jenož wotacz: czin dostoine
 Plody teje Pokuty, — ta Sseckera je hu-
 žom Shtomei pschitožena, dyž ty Pokutu
 neczinisch, ale won budze tebi Krystusa,
 jako prawe Sbožje pokazacz a wobšwjezicz:
 Ej to je Bože Žehnjo, kotrež twoje Rje-
 chi preicz wosme, tu temu Wodžerei wjer,
 sa tu tym Wodžerjom k odž. Won budze
 tebi, dyž ty jemu twoju Wutrobu wotew-
 risch, ton Troscht teho Evangeliona we
 twojei Duschi wuprajicz, a tebi we
 Jesuřowem Meni wobšwjezicz: Moj Syn-
 no, moja Džowka, twoje Rjechi su tebi
 wodate! — Dzi, a neresch dalje wjazy.
 A Boh kiž schitkim blisko je, kiž jenu ros-
 bitu Wutrobu maja, budze psches te
 Sswjetsenje teho šwjateho Ducha, psches
 ton Mjer, kotryž ton Sswjet dawacz ne-
 može, tebi te Wodawanje twojich Rječow
 we Wutrobi sasieglowacz a wobtwerdzicz.
 Ty budžesch wujednany s Bohom, šjenoczeny
 s Krystuřom, tu Wefeloz twojeho Sswje-
 domnja, ton Pokoi twojei Wutrobje ton
 Mjer s Bohom we twojei Duschi wužiwacz.
 schtoiz ty stem dobył by, to nemože žadyn
 Zandželski Zasyk wuprajicz. Ty by tu
 Parlu, ton Schak, tu Kronu namyřak.

Tebi je jena Sbožnosć data, kotruž ty ne
by wjazny preicz dat.

Raicze, tak roczi so jedyn Bohu sa
so — na tym Puczu teho Sboža. Tak
jedyn Krystuša hohrije wosme. Tak budze
teisch we nim ta sprauna Myšl nastacž,
Jesufomny Bucžomniš bycz. Tak budze
jedyn potom jedyn Ršcheszjan.

Dyž my Bohu so sašo rocžili smy,
da dyrbimy teisch pola Boha wostacž, we
Bohy kodžicž — „Kaiž wy teho Knesa
Jesom Krysta sje hohrije sali, tak wenim
kodžcze.“ Abn sdruhimi Sstowami:
„S sy ty s Krystušom sjenoczeny,
da wachui, so ty neby tu Wefetosz
twojeho Sswjedomnja subiz.
Wojui pscheczimo Sstemu, a
poczis so Božei Nadži we prawei
Wjeri.“

Schtuiž tu Wefetosz teho Sswjes
domnja dostak je, ton so namaka we kwas
lobnym Kraju, dzeiž Mloko a Mjed bjezi.
Ton Kraj teho Mjera nemože won bes
Wojowania pscheczimo tym Nepscheczalam
dostacž. Tych Nepscheczelow pak je wele
Kiz tebi ton Schak, tu Parlu, tu Kronu
rubicž pyttaja, a tebe wot Boha wotwesiž

9
zedža. Pčeržimo temu dyrbišch 'ty te
Bronie teho Sboža sapschijecž, tei šwjatei
Woini šo hottomy dzeržecž, a we Bittwi
wohntracž, jeli šo ty to Dobyczi dostacž
žesch.

We tu tei šwjatei Woini mašch ty
šo nakedžbu bracž, šo ty šo na twoju
Mož nespuschčesch. To by twój naihorschi
Nepschecžel byt, a ty by borsy kaiž Pieter,
twojeho Knesa saprit. Tehodla twar a
spuschčei šo na Božu Mož. Dzerž šo
twerdži teho Sbožnika; psches neho
budžesch ty schitko pscheminycž. Ženož ta
žywa Wjera do Jesuša je to Dobyczi,
kotraž ton Šswjet je pscheminyła. Štu
tei žiwei Wjeru snim šjenocženy, netrebašch
šo ničeho bojecž, ty možesch prajicž: ton kiž
pola naš je, je šylnišchi, hačž ton kiž we
Šswjeczi je. Won je ton dobry Škutk
wemni sapocžal, won budže tonšamy teišch
dokonecž!

Dyž ty teišch drudy jenu Ranu
namašch, kaiž to šo husto we Bittwi
stane — da nedai šo wotraschicž, kwatai
Krystufei, won je twój Eješar a twój
Sbožnik, won budže twoje Rany sahojicž,
tebe knowemu Bjedženju pošylnicž, a tebi
Mož a Šsylnosž sposchicž. We tu tem

Wotploadanju budže tebi to Wužiwanje
 teho swjateho Wotkasanja poruczene.
 Schtuiž jedynmol wobtał je, kač dobroczi-
 wy ton Knes je; schtuiž tu Moz, to ži-
 wenje, kotrež ton nebeski Kljeb Krystuša
 pobudźjeli, shonit je, ton budže so husto
 w Blidu teho Knesa pschiblizowacž, so by
 snim sjenocženy, a wenim žiwy bycž moł.
 Won pač nebudže jenož pschi Wužiwanju
 teho swjateho Wotkasanja we Duchu na
 Jesuša myšlicž, a pola neho žiwenje a
 Moz pyttacž; ale won budže teisch koižde
 Ranje a Weczor, jenu koiždu Schtundu
 teho dnja na Krystuša poladacž, snim so
 schudžom sjenocžicž, a sjeho Mozu so
 derje wopasač. To je ischtoiz ton
 Zaposchtol nam praji: modlcze so bes
 Pschestacž; aby sdruhimi Sstowami,
 wy dyrbicze na Boha a na Krystuša
 stajnje pomyšlicž, niz jenož wasch Ert ale
 teisch wascha. Wutroba dyrbi so snim
 rofrenčowacž, tač so by mona do praweho
 Snajomstwa stupita. Wy dyrbicze psched
 Bohom, jako psched jeho Wocžomai ko-
 dzicž. We tu tem Wotpoladanju budžecze
 wy wubudženi, escheszjanske Pocžinki do-
 pelnicž, tač so wy Bože Sstowo radžje-
 lasujecze, Bože Sstowo sMuternoszju sly-
 schicze, Lubosz pshecziwo Blischemu sje-
 wicze, Korych wopyttacze, Kudych sDarom

wošchemicze. Ale pschi tem pač nedyrbi
jedyn sabycz, so won na swojej Butrobi
wobstainje dziewacz, a prawu Sswjernosť
wopokasacz ma.

Laicze, tač kodzi jedyn we Bosy a
we Krystušu, tač wostane jedyn pschi
Winomym Penku, jako płodna Hawosa,
a je sbožny. Tač dostane jedyn tu Kronu
teho Sswjedomnja Wefetosť; tač dze jez
dyn troschnje teje Wjecznosťi napscheczimo;
tač wuziwa jedyn tu sbožnu Nadžiu, to
wefete Woladanje do tei Wjecznosťi: tač
je jedyn sbožnje žiwny tudy na Sswjeczi,
a dny jedyn wumre da je teisch sbožny so
Woladanju tehošameho pschindže, kiž je-
ho je wumot a wuczisil wot schitkich Rje-
chow, psches swoju Krei.

D so by tolla jedyn koiždy, kiž so
hischcze na tym Puczu teho Skazjenja na-
maka so rocil a na ton Pucz teho Sbo-
ža stupil, kiž k Bohu a k Jesušeji pokasuje,
tač so won niž jenož we tym Czahu ale
teisch junu we tei Wjecznosťi by tu Kronu
teho žiwjenja namykal a wuziwal. Amen.

Wohnsate stych Podawkom, fiž Dr.
 Jung menowany Stilling,
 poweda.

We Zezenowi (we Pomnenskei)
 dyri jedynmol Bože Nwedro, a powoži
 schitke Twarenja do Popera. Ton Prjez
 dar tehožameho Blaka, kotremuž Bener
 rjekachu, bjesche jedyn fromny Muž, fiž
 swulkim žonowanjom we swojei Wofadzi
 Dželasche: won bjesche tu Medželu predy
 prijedował, kač ta Wutroba jeneho Kšes-
 zjana wot schelakich semskich Wjezow dyr-
 bi losowana bjež, so by jedyn wopravdži
 hottomy byt, temu, fiž žanu Šufnju ni-
 ma, tu swoju šobu džilicž. Na tym
 Dnju, jako to Bože Nwedro dyri, na-
 makasche šo ton dobry Prjedar na Polu,
 džeiž won šebi pomyslische: hačž teišč
 jeho Wutroba wot teho semskeho
 Kubla a Samoženja tač frei je,
 so by wona pschi Wotbycžu teho-
 žameho spokoina byla?

Pschi Wopomnenu tehožameho dyri
 runje to Bože Nwedro, won šo wobrocži,
 a wolada šwoj Dom we Plomenju stejo.
 Hačž pač runje to šo tač nahlje sta, da

bjesche tola jeho Wutroba potnei Wese-
 loszi a Kwalby pscheczimo Bohu. Won
 do Zezenowa dżische; ale won so borsy
 safo na ton Pucz roczič dorbefche, po ko-
 trymž won predy pschischot bjesche; pschetoz
 jeho Mandželska a jeho Džeczi, hacž runje
 frudni, tolla domjerjaze jeho nadendžechu.
 Runje telei Nesbožje potrechi teisch tych jeho
 fromnych Pořtucharjom, kiž niž jenož swoje
 Domy ale teisch Wlody na Polach subichu. Alle
 schizy pokasachu jenu spokoinu Wutrobu
 stym Puczom teho Knesa, na kotrymž
 won jich wedžefche. Jako schitko we pol-
 nem Wlomenju steiesche, da satowa jedyn
 wot tych Burow: Ładaicze! tam so
 pala naschi Pschibohojo, tam lje-
 tajuwone we Wlomenju — Bohu
 bycz Džak! — Ale wono dotho netra-
 jesche, da jich Boh safo žonowasche,

Ton nebo Schlipalius, Prijedar
 we Draždžanach bjesche so pschi Wobles-
 nenju a Ruzbranju teho Miesta stymi
 Sswojimi do Pinze wukowat. Jako jes-
 dyn Muž jemu tu Powesź pschineŝn, so
 jeho Dom we Plomenju steji, da prajes-
 sche won tym Sswojim: Dzieczi! my
 dyrbimy teisch Boha we Plomes-
 nju kwalicz! ton Knes je nam dat,
 ton Knes ma teisch Moz saŝo sacz;
 jeho Meno bycz wiecznje kwalene!
 Esbożnoszi my to netrebacze,
 schtoiż wam Boh ujetko we Plom-
 enju wosme; my dyrbimy tak
 jeno, jako czi naimetschi Prosche-
 rjo, slutei Nady, jenoteje Ssmer-
 czje Jesuŝoweidlasbożni bycz. Kak
 won was seżiwicz budze, to won
 ŝam nailjepe wje; ja ŝo na jeho
 Ssmjelnosz spuschczam, so won
 me hiszczje niekotry Czaz pola
 was wostajicz budze, tak so my te
 nusne saŝo namafacz budzem y.
 Schtoiż ton Prijedar tudy prajit bjesche,
 to ŝo teisch potom sta.

La žywa Mož jenei sprauņeje
Modlitwy.

Jedyn kromny Prjedar s Menom My-
conius, kiž we D. Lutheruſowym Czaju
žimy bjesche, namakasche ſo we taikei wul-
kei Koroszi, ſo won temu nebo D. Luthe-
ruſei ſwoj bliſki Konz ſiewi; wono pak je
ſnajomne, ſo nebo D. Lutherus jedyn
wulki Muž we wjerjazem Modlenju bjesche
won piſasche tehodla temu Myconiuſei,
a poruczi jemu, ſo by won we Božim Meni
žimy byt, dokelž won jeho hiſhcze nuſni
pſchi Bobnowenju teje ewangeliſkei Zyrkwi
potreba. Ton Kneſ nedai mi ſtys-
ſhecž, taſ domho hacž ja žimym
— piſasche Lutherus — ſo wy wumreli-
ſze, ale nech ſo ſtane, ſo ja predy
wumru. To proſchu ja, zu teiſch
taſ mjecž, a moja Wola dyrbi ſo
ſtačž. Amen. — Myconius, kiž jara kory
delje leižesche, a wjaze rycžecž nemožesche, wi-
džiſche te D. Lutheruſowe Słowa, kotrež
won jemu dał bjesche, taſ možne. Kaiž tamne
možne Słowo Jeſuſowe: Lazaruſo
ſtain horje! a won namakasche ſo pſches te

Słowa tak pożylneny, so won niz jenoż sašo
 tu Knež dosta, a stromy wordowa, ale teisch
 hischeže k Bobdżiwaniu tym Druhym 6 Eiet
 žimo bjesche a we Bobnowenju teje evan-
 gelskei Zyrkwi moznje dzjewasckj.

[Faint, mostly illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

